

WIADOMOŚCI UNIwersYTECKIE

Numer 1-2 (dodatek studencki)

Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej

Czerwiec 1997

B
A
Z
A
R

GRUPA POETYCKA PAPUASI

Począwszy od tego numeru, będziemy prezentować na łamach Bazaru poszczególnych członków Grupy Poetyckiej „Papuasi”. Grupa powstała rok temu, skupiając wokół siebie młodych twórców, głównie studentów filozofii. Jej współtwórcą i jednym z głównych reprezentantów jest A. Bogusław Łukasik, student drugiego roku filozofii UMCS.

Redakcja BAZARU

A. Bogusław Łukasik

• • •
buty rozpedzone
zatrzymały się u drzwi
płaszcz z niedowierzaniem
zawisł w powietrzu
parasol na współ rozłożony
powoli opadł
rozkraczając się na dywanie
jedynie pidżama
oblepiająca wilgotne ciało
wiedziała że to sen

jasno-ciemno

tańczą madonny
tańczą
w ziemistych studniach nocy
oszalałe
a o krok dalej
co? co? co?
a o krok dalej
pomiędzy wozami
snują się konie
sennie zamyślane
skaczą nad głowy
skaczą
języki z ognisk
płonących słońc pod lasem
gdzie pająk z wolna
sieci plącze
z myśli zbłąkanych
co skrzydła złamane
nie dały wrócić im do snów
falują w powietrzu
falują
kiecki z pajęczyn utkane
grzmocą w struny gitary
grzmocą
pajęcze palce cygana
(cisza)
tańczą śpiewają i grają

tańczą śpiewają i grają
cyganie cyganie cyganie
zakwaterowano ptaki
w papierowych gniazdach
nad ziemią z papieru
na papierowych drzewach
pod błękitem z papieru

każe się teraz latać
w papierowych przestrzeniach
wyśpiewywać tryle
NIE Z PAPIERU
zapomniano
ptaki są już z papieru

• • •
EJ WY WIERZBY CZUPURNIASTE
CAŁA POLSKOŚĆ W WAS UKRYTA
CO RAMIONA SWOJE WYSMUKŁE
WPROST DO SŁOŃCA WYCIĄGACIE
BY PRZYTULIĆ CAŁE NIEBO
ABY OBJĄĆ KAŻDE DZIECIĘ
DZIECI PŁACZĄCE W CIEMNEJ IZBIE
ANTKA, JANKA I MARYSIĘ
EJ WY WIERZBY FUJARKOWE
CAŁA POLSKOŚĆ W WAS UKRYTA

• • •
i choć prognozy pogody
są zgodne
w swych prorocत्वach
to i tak
nikt do końca nie wie
czy słońce wejdzie
w sodomie
czy w uświęconym rzymie

czy syn ogrodnika zbierze
jabłka zdrowe czy zgnite

BAZAR

ZDAERZENIA

Maj jest miesiącem, w którym brać studencka tradycyjnie już zażywa wolności i nieskrępowanej zabawy na wszelkiego rodzaju imprezach, odbywających się na wyższych uczelniach naszego miasta, z Kozienaliami na czele. W tym roku do grupy majowych imprez dołączyły organizowane przez Teatr Galeria Impresje Kulturalne *Zdaerzenia*, których żywy, otwarty i nieschematyczny charakter był adresowany do publiczności, wymagającej czegoś więcej, niż tylko bezstroskiej konsumpcji oferowanych jej atrakcji.

Oficjalne rozpoczęcie *Zdaerzeń* dokonało się 8 maja o godzinie 12 na placu Marii Curie-Skłodowskiej happeningiem Teatru Galeria *Połączy nas Bug*, będącym reminiscencją autentycznego wydarzenia sprzed dokładnie 86 lat, kiedy to w okolicach nadbużańskich spotkały się trzy procesje: prawosławna, katolicka i unicka. Powstały między nimi konflikt, teatr odwraca i procesje łączą się, zgodnie śpiewając pieśń *O chto, chto Nikolaja lubyt*.

Blok imprez popołudniowo-wieczornych rozpoczął o godzinie 16, przy wejściu do Art-Bis-Clubu Teatr Performer z Zamościa. Artyści przy akompaniamencie hipnotyzującej muzyki stworzyli na ścianie budynku oryginalne malowidło, które można było podziwiać do 12 czerwca. W tym samym czasie lubelscy graficy pokrywali sprayami mur przy boisku AOS.

Wieczorem na dużej scenie ACK „Chatka Żaka” było bardzo kameralnie. Wystąpił teatr Nicht Consensus, erotyk *Hesperia Taurusowi* zaprezentowała Sedessa, czyli Ewa Lembryk. Koncertami muzycznymi bawili publiczność: Bazia Szot, Rykersi, The Owners Blues Band, Się Gra. Jeśli ktoś miał ochotę zaczerpnąć świeżego oddechu poezji, mógł przenieść się na drugie piętro, gdzie odbywały się wystąpienia poetyckie. Później w sposób dynamiczny i zarazem szokujący interweniował Teatr Prymitywny, którego swoista droga krzyżowa przez „Chatkę” zakończyła się na zewnątrz spontanicznymi efektami ogniowymi. Do ugaszenia płomieni konieczne były spore ilości wody.

W międzyczasie w Instytucie Wychowania Artystycznego wykonano program *Wylom rozwijany – wire material*, na który złożyły się m. in. pokazy mody, wystawy fotograficzne, malarskie oraz wszelkiego rodzaju eksperymenty i instalacje.

Drugi dzień *Zdaerzeń*, zwany żywym, to przede wszystkim koncerty muzyczne. Wild Chicken, Rajstopy i Skarpety, C75, In a dream, Screwed Up, to tylko część zespołów, które zaaplikowały publiczności niezłą dawkę ekspresji i dobrej muzyki. Przedtem jednak wystąpił teatr Panopticum ze spektaklem *Ulica nie ta*. Młodzi aktorzy z Centrum Kultury na ul. Grodzkiej pokazali sytuację współczesnego człowieka zanurzonego w kulturze masowej, ambiwalentnego w wyborze, o egzystencji nastawionej na „tu” i „teraz”. Zaraz po nim w sali 21 na drugim piętrze Ela Bojanowska i Krzysztof Głębocki pokazali per-

Fot. Karolina Adamczyk

formance zatytułowany *Punkty mówienia. Do*.

W międzyczasie Teatr Galeria przed „Chatką Żaka” przedstawił happening *O obrotach ciał niebieskich*. *Zdaerzeniom* towarzyszył pokaz tatuażu, wystawy zdjęć Waldemara Wawrzyszko, Kamila Rogali, Magdy Kamoli; wytwory z włókna przedstawiała Agnieszka Bąk, prace ręczne zaprezentowała Monika Kiernożek i grafikę Lidia Gajek.

Bardzo ważnym elementem *Zdaerzeń* była część teoretyczna, która, wkomponowana w imprezę, pozwoliła włączyć się do dyskusji panelowej *O kondycji współczesnego człowieka* z udziałem grona pedagogicznego UMCS i KUL. Dariusz Skowroński z Łódzkiego Centrum Psychotroniki podzielił się swoją wiedzą z każdym, kto przyszedł na jego wykład „Fizyka psychotroniki”.

Fot. Karolina Adamczyk

Każdy mógł także wziąć udział w warsztatach muzyki współczesnej, prowadzonych przez prof. Henryka Czyżewskiego, oraz teatralnych, pod fachowym okiem Waldemara Sidora.

Całość zakończyła się w sobotę o 5 nad ranem ogniskiem z kiełbaskami.

Miejmy nadzieję, że *Zdaerzenia*, które zgodnie z planem pozostawiły po sobie trochę zamieszania, swoim niekonwencjonalnym, mało komercyjnym charakterem wpiszą się na stałe w kalendarz wiosennych imprez kulturalnych lubelskich uczelni.

Jacek Zalewski

Dyskusja panelowa zatytułowana „A ja jestem proszę pana na zakręcić” – o kondycji współczesnego człowieka zgodnie z ogólnym charakterem *Zdaerzeń* była zderzeniem osobistości, które w teatralnej atmosferze próbowały podać diagnozę współczesności, a i udzielić wskazówek na przyszłość. Rozważania o kryzysie poprzedził występ akordeonisty, który przedstawił 2 utwory muzyki współczesnej, tak samo pokretnej i bogatej jak cała współczesność.

W piątek o godzinie 14 na boisku AOS przy akompaniamencie muzyki dobiegającej z rozstawionych kolumn głośnikowych odbył się mecz pomiędzy kadrami pedagogicznymi a studentami. Pojedynek przebiegał w życzliwej atmosferze z zachowaniem zasad olimpijskich. Mecz zakończył się wynikiem remisowym – jak ogłosił komentujący całe to widowisko człowiek biegnący z tubami – 11:2 ze wskazaniem na kadrami. W przerwie meczu odczytano *Manifest na rzecz krzewienia kultury fizycznej i sportu*, zachęcający do aktywności sportowej ze względu na oczyszczającą (kataraktyczną) funkcję tego zajęcia; wymieniono przykład prof. K. Jodkowskiego, będącego zapalonym kolarzem, który nie schodzi z siodelka nawet w windzie.

Kinga Zuzek (kl. IIa), *Linoryt*

wieczór piękności

zaniepokojna
powolnym pelzaniem
zmarszczek
po szyi
i
odbiciem schwytanym w lustrze
w przedpokoju
postanawiam nieodwołalnie
zadbać dziś o duszę
spilowuję marzenia
pilniczką do poznokci
z pomocą pęsety
koryguję plany na przyszłość

depiluję kielkujące uczucia

czarny lakier do paznokci
tuszuję ślady
wczorajszego
myślenia o niczym

szminkę w kolorze bezbarwnym
wcieram w popękane wargi
czując suchość w ustach
na myśl o
wczorajszej nocy

puder przykrywa
 tęsknotę za
 zmarnowanym czasem

tuszem do rzęs
przedłużam linię życia

maseczka obojętności
wygładza rysy mej twarzy

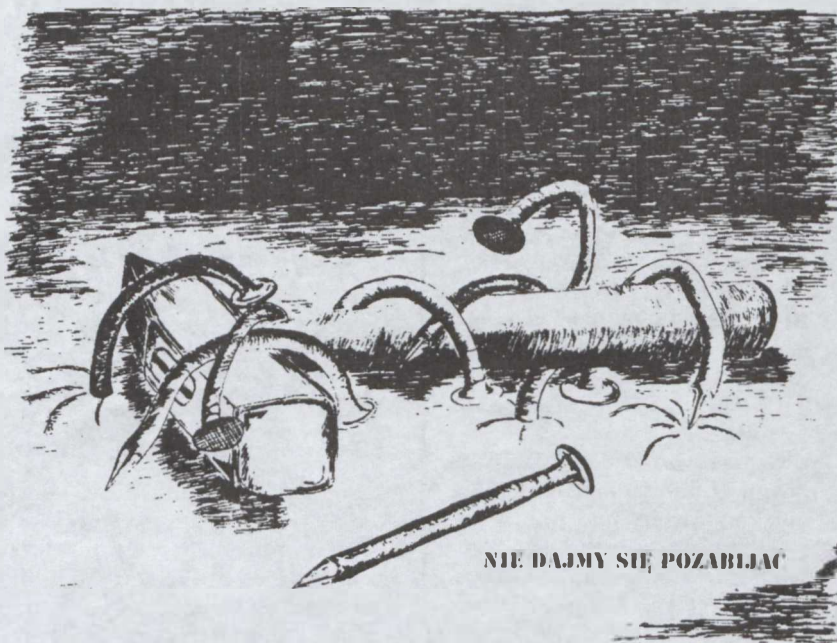
Edyta Deruś (*Emka*)

NOCĄ

Późna noc, za oknem ponura nieprzenikniona mgła. Dym papierosa pajęczyny tka nad pochyłą głową, beatyfikuje ciemności ubrane w nieskalaną ciszę. Teraz chyba wszyscy, którzy jeszcze nie śpią czuwając przy mdło tłających się świecach, czują się, jakby byli kretami. Serce, ta korodująca z czasem wielka pompa ssąco-tłocząca, zamilkło, nasłuchując śpiewów wątrobę zżeranej smutkiem alkoholu. Gwiazdy zgasty zapadając w głuchą drzemkę. Zapewne śnią o podróżach przez czarne dziury do chwil swej młodości, gdy jeszcze nieupostaciowione szybowały z szaleńczymi prędkościami po niebieskich autostradach wzbudzając tuman pyłu gwiazdowego i komponując przy tym kosmiczne symfonie nazwane przez Pitagorasa muzyką sfer. Księżyc poszedł się upić i nie wraca już od tygodnia. Miasto śpi, miarowo oddychając i pochrapując w rytm niezbyt udanej chałtury muzycznej. Czasem tylko ktoś puści bąka zbyt głośno, wprawiając w drżenie betonowe bloki, w których spoczywa zwierzę-człowiek, bezpieczny i spokojny swych klatek w gigantycznym ZOO. Zaryglowane zamki u drzwi, zamknięte okna, zaciągnięte zasłony, opuszczone powieki. Ciało z duszy wyprane bezbronne leży na miękkim materacu. Śpi, śpią, śpimy, śpicie, śpisz, śpię. Nie, ja czuвам! Śpią ci, którym tęskno do dzieciństwa, spragnieni sucharów nieświadomości pograżają się w piękniejszych godzinach, kiedy nie grzeszą otuleni koldrą snu. Noc usprawiedliwia wszystko, tylko ona hojnie rozkłada wizy ku najgłębszym emocjom, ona budzi z dziennego snu zbrodniarzy gotujących się do „pracy”. Napęda szaleńców, przyprawia o mdłości, trwogę i rozpacz wyglodzonych myśliwych

sensu, ona każe wędrować nad przepaścią otchłani metafizyki, ona jest dniem dla kochanków siebie tylko spragnionych, czekających chwili, by paść sobie w ramiona i przywoływać czule metafory bardziej rzeczywiste niż oni sami. Nocą k...y śpieszą do swych warsztatów pracy – latarni, które dniem śpią – tak jak one – snem zastrużonych. Kolejny papieros, duszę się ciemnością zwęglonej ciszy, czekam. Godziny jakby zwolniły i trwają chyba sto minut. Nietzsche rwąc sobie włosy z głowy pisał nocą w *Tako rzecze Zaratustra*: „Nastala noc. Och, że też światłem ja być muszę! I pragnieniem pragnień ponocnych i samotnością!!! Nastala noc i oto wytryskiem krynicy zrywa się w mnie pożądanie me – przemawiać pragnę. Nastala noc: Zagadaty głośniejsze wszystkie źródła bijące. I dusza moja jest źródłem bijącym, pieśnią kochanka”. Noc wyzwała wulkaniczne erupcje niezgłębionych pokładów irracjonalności. Samobójcy w ciszy realizują swe najskrytsze marzenia. Już więcej nie będą krzyżeć. Noc pozwala dotrzeć do świata przepastnej Ciszy absolutu, pustki wszechświata. W akcie trwogi, drżąc z zimna, stajesz przed milczeniem, milczeniem: świata, dnia, drugiego człowieka. Zostajesz sam na sam z nieznośnym ciężarem milczenia. Świeca zgasła, wiatr obudzony skowytami cierpiących na bezsenność, szysfrem zapukał w okno... Ukłoniwszy się nisko pognal dalej. Ile żyć zostało początych? Sprawcy kładą się obok siebie wyczerpani rozkoszą, by przespać cały dzień i nocą ponownie wrócić do siebie. Dopiero nocą zaczyna się życie, wszakże nawet Bóg wyłonił świat z otchłani nocy.

Włodek Zięba

NIE DAJMY SIĘ POZABIJAĆ

Rys. Lidia Gajek

BAZAR

Lubelska Nieformalna Grupa Polskiego Ruchu Przyjaciół Indian

Grupa powstała 16 kwietnia br. w celu usystematyzowania działań ludzi zajmujących się szeroko pojętą kulturą rdzennych mieszkańców Ameryki. Spotykamy się i działamy przy Pracowni Działań Plastycznych ACK „CHATKA ŻAKA”. W planach mamy organizowanie imprez, które pomogą wszystkim zainteresowanym w bliższym poznaniu tej bogatej i jakże różnorodnej kultury (wystawy, przeglądy filmów, prelekcje).

Zapraszamy wszystkich, którzy chcą wejść na dobrą „czerwoną ścieżkę” MATKI ZIEMI i wszystkich istot, z którymi przyszło nam na niej żyć (ul. RADZISZEWSKIEGO 16, 20-031 LUBLIN, tel. 533-32-01 w. 38, środy godz. 13.30-15.30).

Piotr Jaszczuk

Członkowie: Piotr Jaszczuk, Anna Polkiewicz, Michał Miżiński, Marcin Margula, Magdalena Jęczmionka, Magdalena Slifirz, Paweł Cybulski, Agnieszka Furmanik, Elżbieta Wenerska

„Galeria Chatki Żaka” prezentowała wystawy

Styczeń '97

Sylwia Gruda (studentka IV roku IWA) – malarstwo.

Luty '97

Prace plastyczne uczniów Liceum Ogólnokształcącego Stanisława Wyspiańskiego w Lublinie – wystawa zbiorowa (rysunek, grafika, malarstwo, projekty graficzne sztuki użytkowej).

Małgorzata Lubiczka (kl. IIa), Linoryt

ZDAERZENIA '96

zaproszenie do teatru Galeria

